ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить щотижня з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 50 (448) | Субота, 13 грудня 1975 р. | Ціна 2 коп.

VII з'їзд Польської об'єднаної робітничої партії

У Варшаві відбувся VII з'їзд Польської об'єднаної робітничої партії. В роботі з'їзду брала участь делегація КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим.

З програмною доповіддю Політбюро ЦК ПОРП «За дальший динамічний розвиток соціалістичного будівництва — за вищу якість праці, за поліпшення життя народу» виступив Перший секретар Центрального Комітету ПОРП Едвард Герек.

На з'їзді з промовою виступив Леонід Ілліч Брежнєв. З великим задоволенням учасники з'їзду сприйняли його слова про те, що комуністи Радянського Союзу вважають для себе високою честю разом з братами в народній Польщі і в інших соціалістичних державах бути будівниками міжнародного співтовариства країн соціалізму; вважають своїм обов'язком робити все від них залежне, щоб соціалістична співдружність міцніла і процвітала.

ВЕЛИЧ СПРАВ І ЗВЕРШЕНЬ

Четверта сесія Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання

Нинішня сесія Верховної Ради СРСР проходить на рубежі двох п'ятирічок. Підбиваючи підсумки пройденого шляху, трудящі Радянського Союзу пишаються тим, що програма інтенсивного нарощування економічного потенціалу Батьківщини, дальшого піднесення матеріального і культурного рівня життя народу, проголошена XXIV з'їздом КПРС, втілилася в конкретні діла. Натхненно працюють радянські люди на честь історичної події в житті партії і всього народу — XXV з'їзду КПРС.

1 грудня відбувся Пленум Центрального Комітету КПРС, який заслухав доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва про питання чергового XXV з'їзду КПРС. На з'їзді будуть визначені чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики, основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки. На Пленумі з великою промовою виступив товариш Л. І. Брежнєв. У промові дано всебічний аналіз підсумків розвитку народного господарства нашої країни в нинішній п'ятирічці і визначено найважливіші напрями розвитку економіки в новій п'ятирічці.

Пленум ЦК КПРС схвалив в основному проекти Державного плану розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік і Державного бюджету СРСР на 1976 рік.

Попереду десята п'ятирічка — п'ятирічка якості, всемірного підвищення ефективності виробництва, нового розквіту соціалістичної Вітчизни. Почати її по-ударному, з перших днів добитися високих темпів і відмінної якості роботи — в цьому бачать трудящі свій обов'язок перед Батьківщиною.

Наша країна вступає в нову п'ятирічку в обстановці розрядки міжнародної напруженості, яка є результатом успішного втілення в життя Програми миру, що її послідовно і цілеспрямовано проводять Комуністична партія і Радянська держава, особисто Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв. Виявом високої оцінки народами планети особливого вкладу Радянського Союзу в боротьбу за мир є присудження товаришеві Л. І. Брежнєву найвищої нагороди руху прихильників миру—«Золотої медалі миру» імені Ф. Жоліо-Кюрі. Радянський народ, широка світова громадськість, усі люди доброї волі палко поздоровляють товариша Л. І. Брежнєва з цією високою нагородою.

Плани, намічувані партією, завжди знаходять жвавий відгук у серцях радянських людей. Обговорити шляхи розвитку економіки і культури країни в першому році десятої п'ятирічки зібрались у Великому Кремлівському палаці посланці багатонаціональної сім'ї радянського народу — депутати Верховної Ради СРСР.

2 грудня в Москві, у Великому Кремлівському палаці, почала роботу четверта сесія Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання.

О 10 годині ранку під головуванням Голови Ради Союзу **О. П. Шитикова** відкрилося перше спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

Бурхливими, тривалими оплесками, стоячи, депутати і гості зустріли товаришів **Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, А. А. Гречка, В. В. Гришина, А. А. Громико, А. П. Кириленка, Ф. Д. Кулакова, Д. А. Кунаєва, К. Т. Мазурова, А. Я. Пельше, М. В. Підгорного, Д. С. Полянського, М.А. Суслова, В. В. Щербицького, П. Н. Демічева, П. М. Машерова, Б. М. Пономарьова, Ш. Р. Рашидова, Г. В. Романова, М. С. Соломенцева, Д. Ф. Устинова, В. І. Долгих, І. В. Капітонова, К. Ф. Катушева.**

Депутати одноголосно затвердили порядок денний сесії, а також порядок її роботи.

На порядку денному сесії питання:

1. Про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік.

2. Про Державний бюджет СРСР на 1976 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1974 рік.

3. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.

По першому пункту порядку денного з доповіддю виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держплану СРСР депутат **М. К. Байбаков.**

У другому питанні порядку денного з доповіддю виступив міністр фінансів СРСР депутат **В. Ф. Гарбузов.**

О 14 годині в залі засідань палат під головуванням Голови Ради Союзу депутата **О. П. Шитикова** відкрилось перше засідання Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Рада Союзу заслухала доповідь голови Мандатної комісії депутата **В. К. Месяца** про перевірку Мандатною комісією повноважень депутата, обраного 28 вересня 1975 року замість померлого.

Рада Союзу постановила визнати повноваження депутата Ради Союзу З. М. Круглової, обраної по Борисовському виборчому округу Білоруської РСР.

Із співдоповіддю Планово-бюджетної і галузевих комісій про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік, про Державний бюджет СРСР на 1976 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1974 рік виступив голова Планово-бюджетної комісії Ради Союзу депутат **Г. І. Ващенко.**

Він вносить пропозицію схвалити поданий урядом Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік і Закон про Державний план з урахуванням поправок постійних комісій. У зв'язку з уточненням плану і розрахунків комісії пропонують збільшити доходи Державного бюджету СРСР на 1976 рік на 130 мільйонів карбованців. Враховуючи висловлені Радами Міністрів союзних республік прохання, вноситься пропозиція збільшити на цю суму видатки по бюджетах союзних республік.

Пропонується затвердити Державний бюджет СРСР на 1976 рік і Закон про Державний бюджет з урахуванням зазначених поправок по доходах в сумі 223 мільярди 669 мільйонів карбованців, по видатках в сумі 223 мільярди 468 мільйонів карбованців, з перевищенням доходів над видатками в сумі 201 мільйона карбованців. Пропонується також затвердити звіт про виконання Державного бюджету за 1974 рік.

На засіданні Ради Союзу Верховної Ради СРСР почалися дебати по першому і другому пунктах порядку денного.

У дебатах виступили перший заступник Голови Ради Міністрів РРФСР депутат **В. І. Воротніков,** Голова Ради Міністрів Білоруської РСР депутат **Т. Я. Кисельов,** заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Держплану республіки депутат **П. Я. Розенко,** токар-револьверник Куйбишевського авіаційного заводу депутат **В. В. Мясоєдова.**

О 17 годині в залі засідань палат під головуванням Голови Ради Національностей депутата **В. П. Рубена** відкрилося перше засідання Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

Рада Національностей заслухала доповідь голови Мандатної комісії депутата **Е. А. Шеварднадзе** про перевірку повноважень депутатів, обраних 30 листопада 1975 року замість померлих.

Рада Національностей постановила визнати повноваження депутатів Ради Національностей В. М. Хінтби, обраного по Сухумському сільському виборчому округу Абхазької АРСР, і Н. А. Пономарьова, обраного по Ядрінському виборчому округу Чуваської автономної республіки.

Із співдоповіддю Планово-бюджетної і галузевих комісій про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік, про Державний бюджет СРСР на 1976 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1974 рік виступає голова Планово-бюджетної комісії Ради Національностей депутат **М. І. Масленников.**

За рекомендацією комісій М. І. Масленников вносить пропозицію схвалити Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік і Закон про Державний план з урахуванням поправок постійних комісій.

Державний бюджет на 1976 рік складено в повній відповідності з народногосподарським планом. Обсяг бюджетів союзних республік визначено в сумі 99,5 мільярда карбованців із зростанням на 3,7 процента.

М. І. Масленников запропонував затвердити Державний бюджет СРСР на 1976 рік і Закон про Державний бюджет з урахуванням зазначених поправок по доходах в сумі 223.669.255 тисяч карбованців, по видатках в сумі 223.468.627 тисяч карбованців, з перевищенням доходів над видатками в сумі 200.628 тисяч карбованців.

Голова комісії запропонував затвердити звіт про виконання Державного бюджету СРСР за 1974 рік.

У дебатах виступили депутати: перший секретар Київського міськкому Компартії України **О. П. Ботвин,** заступник Голови Ради Міністрів Білоруської РСР голова Держплану БРСР **П. Л. Кохонов,** начальник управління будівництва Інгурської гідроелектростанції Грузинської РСР **М. А. Цискарішвілі,** Голова Ради Міністрів Литовської РСР **Й. А. Манюшис,** перший секретар Каракалпацького обкому Компартії Узбекистану **К. Камалов.**

На цьому перше засідання Ради Національностей закінчилось.

3 грудня четверта сесія Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання продовжила роботу. О 10 годині в Кремлі почалося друге засідання Ради Союзу.

Депутати і гості оплесками зустріли товаришів **Ю. В. Андропова, А. А. Гречка, В. В. Гришина, А. П. Кириленка, Ф. Д. Кулакова, Д. А. Кунаєва, К. Т. Мазурова, М. В. Підгорного, М. А. Суслова, В. В. Щербицького, П. Н. Демічева, Г. В. Романова, М. С. Соломенцева, В. І. Долгих, І. В. Капітонова, К. Ф. Катушева.**

Засідання відкрив Голова Ради Союзу Верховної Ради СРСР депутат **О. П. Шитиков.**

Депутати продовжують обговорення Державного плану розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік, Державного бюджету СРСР на 1976 рік і виконання Державного бюджету СРСР за 1974 рік.

Втілити в життя накреслення Комуністичної партії про дальше зміцнення економічної могутності Країни Рад, про зростання добробуту радянських людей, про зміцнення миру — цією турботою пройняті виступи депутатів на сесії Верховної Ради СРСР. Успіхи радянського народу в комуністичному будівництві, підкреслюють обранці народу, забезпечені завдяки мудрій внутрішній і зовнішній політиці КПРС, її Центрального Комітету, Політбюро ЦК партії на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим.

Обговорюючи проекти Державного плану розвитку народного господарства СРСР і Державного бюджету на наступний рік, депутати всебічно аналізують підсумки досягнутого в завершальному році п'ятирічки, визначають шляхи підвищення ефективності і якості роботи в десятій п'ятирічці. Вони вносять конкретні пропозиції, спрямовані на найповніше використання резервів виробництва, дальший розвиток соціалістичного змагання. Депутати Верховної Ради СРСР підкреслюють, що запорукою успішного виконання соціалістичних зобов'язань на честь XXV з'їзду КПРС є ударна праця і висока якість роботи в усіх трудових колективах.

У дебатах виступили депутати Голова Ради Міністрів Узбецької РСР **Н. Д. Худайбердиєв,** голова виконкому Московської Ради **В. Ф. Промислов,** Голова Ради Міністрів Казахської РСР **Б. А. Ашимов,** токар-карусельник Ленінградського машинобудівного об'єднання «Электросила» **Ю. К. Сидоров,** Голова Президії Верховної Ради Молдавської РСР **К. Ф. Ільяшенко,** перший секретар Калінінського обкому КПРС **М. Г. Коритков,** перший секретар ЦК КП Туркменистану **М. Г. Гапуров,** директор заводу «Сибсельмаш» **Ф. Я. Котов,** Голова Ради Міністрів Латвійської РСР **Ю. Я. Рубен,** голова колгоспу «Победа» Каневського району Краснодарського краю **В. Ф. Резников,** Голова Ради Міністрів ЕРСР **В. І. Клаусом,** перший секретар Іркутського обкому КПРС **М. В. Банников,** перший секретар Тувинського обкому КПРС **Г. Ч. Ширшин.**

На цьому друге засідання Ради Союзу закінчилось.

3 грудня о 15 годині в Кремлі почалося друге засідання Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

Засідання відкрив Голова Ради Національностей Верховної Ради СРСР депутат **В. П. Рубен.**

Було продовжено обговорення Державного плану розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік, Державного бюджету СРСР на 1976 рік і виконання Державного бюджету СРСР за 1974 рік.

У дебатах виступили депутати перший секретар Карельського обкому КПРС **І. І. Сенькін,** міністр шляхів СРСР **Б. П. Бещев,** завідуюча стоматологічним відділенням Бурятської республіканської лікарні **О. М. Омбоєва,** перший заступник Голови Ради Міністрів Вірменської РСР **Г. А. Мартіросян,** голова колгоспу «Світлий шлях» Ковилкінського району Мордовської АРСР **І. Ф. Алуєв,** перший секретар Горно-Бадахшанського обкому КП Таджикистану **Х. Давляткадамов,** міністр легкої промисловості СРСР **М. Н. Тарасов,** бригадир фрезерувальників Кішлінського машинобудівного заводу Азербайджанської РСР **О. А. Багіров,** перший секретар Ошського обкому Компартії Киргизії **С. І. Ібраїмов,** бригадир комплексної бригади шахти «Михайлівська» комбінату «Караганда-вугілля» Казахської РСР **Я. Мусагаліев,** голова колгоспу «Пам'ять Леніна» Буїнського району Татарської АРСР **Р. А. Аглулліна,** бригадир монтажників будівельного управління № 13 будтресту № 5 імені 50-річчя СРСР (Чуваська АРСР) **А. М. Захаров.**

На цьому друге засідання Ради Національностей закінчилося.

4 грудня четверта сесія Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання продовжила роботу.

О 10 годині ранку у Великому Кремлівському палаці, почалося друге спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Тривалими оплесками депутати і гості зустріли товаришів **Ю. В. Андропова, А. А. Гречка, В. В. Гришина, А. А. Громико, А. П. Кириленка, О. М. Косигіна, Ф. Д. Кулакова, Д. А. Кунаєва, К. Т. Мазурова, А. Я. Пельше, М. В. Підгорного, Д. С. Полянського, М. А. Суслова, В. В. Щербицького, П. Н. Демічева, П. М. Машерова, Б. М. Пономарьова, Ш. Р. Рашидова, Г. В. Романова, М. С. Соломенцева, Д. Ф. Устинова, В. І. Долгих, І. В. Капітонова, К. Ф. Катушева.**

Засідання відкрив Голова Ради Національностей Верховної Ради СРСР депутат **В. П. Рубен.**

Із заключним словом у питанні про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голо-

(Закінчення на 2-й стор.)

ВЕЛИЧ СПРАВ І ЗВЕРШЕНЬ

Четверта сесія Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання

(Закінчення)

ва Держплану СРСР депутат **М. К. Байбаков.**

Верховна Рада СРСР роздільним голосуванням по палатах одноголосно прийняла Закон про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік з урахуванням поправок планово-бюджетних, галузевих комісій і комісій у справах молоді Ради Союзу і Ради Національностей.

Із заключним словом у другому питанні порядку денного — про Державний бюджет СРСР на 1976 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1974 рік виступив міністр фінансів СРСР депутат **В. Ф. Гарбузов.**

Депутати роздільним голосуванням по палатах одноголосно затвердили Державний бюджет СРСР на 1976 рік, прийняли Закон про Державний бюджет СРСР на 1976 рік.

Державний бюджет СРСР на 1976 рік з урахуванням поправок планово-бюджетних, галузевих комісій і комісій у справах молоді палат затверджено: по доходах в сумі 223 669 255 тисяч карбованців і по видатках в сумі 223 468 627 тисяч карбованців, з перевищенням доходів над видатками в сумі 200 628 тисяч карбованців.

Видатки на фінансування народного господарства — дальший розвиток важкої промисловості, будівельної індустрії, легкої і харчової промисловості, сільського господарства, транспорту, житлово-комунального господарства та інших галузей народного господарства становитимуть у загальній сумі 114 452 350 тисяч карбованців, асигнування на соціально-культурні заходи — в загальній сумі 80 511 745 тисяч карбованців, у тому числі по бюджету державного соціального страхування в сумі 27 922 200 тисяч карбованців.

Асигнування на оборону країни становитимуть у 1976 році 17 430 000 тисяч карбованців.

План 1976 року забезпечує сталий розвиток усіх галузей економіки, неухильне нарощування науково-технічного потенціалу країни, її обороноздатність, передбачає послідовне підвищення життєвого рівня народу. Національний доход СРСР зросте в 1976 році на 5,4 процента. Державні капіталовкладення збільшаться на 5,1 процента і становитимуть 102,5 мільярда карбованців. У плані робиться наголос на прискореному прогресі машинобудування, металургії, паливно-енергетичного комплексу, хімічної, легкої і харчової промисловості. Намічено нові заходи по зміцненню матеріально-технічної бази сільського господарства.

Законом встановлені державні бюджети союзних республік.

Верховна Рада СРСР затвердила звіт про виконання Державного бюджету СРСР за 1974 рік і прийняла відповідну постанову.

Потім сесія перейшла до розгляду наступного пункту порядку денного — про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР. З доповіддю в цьому питанні виступив секретар Президії Верховної Ради СРСР депутат **М. П. Георгадзе.**

Верховна Рада затвердила Укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняла в цьому питанні Закон і постанови.

Порядок денний четвертої сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання вичерпаний. Сесія оголошується закритою.

(ТАРС).

ЗМАГАННЯМ ЗДРУЖЕНІ

Змагаючись за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, наш трудовий колектив зобов'язався річний план виконати до 25 грудня при високій якості продукції. В середньому щомісячні плани виконуємо на 104,7 процента. Багато виробничників уже працюють в рахунок жовтня — листопада 1976 року. Це — електрозварники О. Д. Колесник, І. И. Башта, І. О. Гаврилов, Т. Ф. Котенко та інші.

Щомісяця на зборах підсумовуємо роботу. Майстер з профгрупоргом аналізують виконання плану, обговорюють успіхи і недоліки, визначають передовиків. І кожний трудівник прагне працювати краще і не тільки тому, що кращих заохочують, а передусім, щоб не підводити колектив. Переможці соціалістичного змагання не тільки виконують свої виробничі норми, а й допомагають молодим виробничникам. Будь-то освоєння нової операції, налагодження апаратів, передача передових методів праці — щедрість ветеранів у цьому невичерпна. Їхній приклад теж неабияка школа для новачків.

Ось свідчення цьому. Три роки тому після закінчення Новомиргородської школи-інтернату на підприємство прийшла Таня Михайлова. І відразу ж стала своєю в колективі, всі полюбили цю скромну і працьовиту дівчину. Тільки місяць Таня була ученицею, а нині виконує виробничі завдання на 130—160 процентів.

Про успіхи правофлангових соціалістичного змагання свідчать насамперед їхні трудові показники. На 195—200 процентів виконують змінні завдання Л. М. Колосовський, Г. В. Живак та Р. О. Щеголькова. 300 процентів змінної норми добився А. Я. Рясний. Леонід Маркович Колосовський на УВП — сім років. За цей час він проявив себе чудовим товаришем, справжнім працелюбом. Його засмучує кожна невдача товариша і, навпаки, радують успіхи. Такі ж характеристики можна дати й багатьом іншим ветеранам.

Заслуженим авторитетом на підприємстві користуються й К. В. Сидоренко, М. Н. Шендрик, Т. С. Новик, Р. Ф. Левчук та Г. В. Биковська.

Передовики виробництва — не тільки вмілі виробничники, а й чудові наставники. А наставництво стало у нас не простою необхідністю, а нормою життя. І довірено воно людям високої моралі та ідейного гарту, адже це не механічне навчання професії, а й прищеплення почуття колективізму і відповідальності за доручену справу.

Вимогливе і одночасно дбайливе ставлення до молоді дає відрадні наслідки. Порушники дисципліни починають виправлятися, а ті, що не виконували виробничих норм, підтяглися. Тобто відчули відповідальність перед колективом.

З гордістю можна назвати таких наставників, як В. М. Буров, К. В. Сидоренко та інші, які віддають молодому поповненню не тільки знання й досвід, а й вогонь свого серця. Саме до них ідуть з відкритою душею такі, як Таня Михайлова, в них навчаються працювати й дружити.

Працюючи за принципом: «Один — за всіх, всі—за одного», робітники все більше зміцнюють почуття власної гідності. І нам, наставникам та майстрам, необхідно бути готовими, аби ті, хто прийшов на підприємство, відчули справжню турботу, увагу, товариську допомогу, а на певному етапі і справедливу вимогливість.

Тільки в поєднанні цих, трудових і виховних факторів, колектив нашого підприємства візьме успішний старт в десятій п'ятирічці.

Р. БЕРЕСТЕНКО,
старший майстер Кіровоградського УВП.

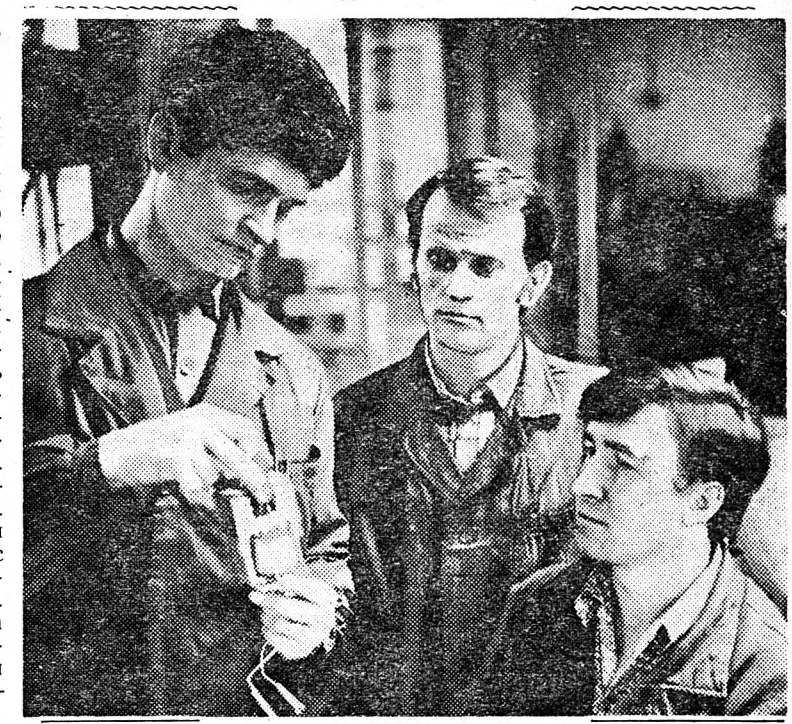

Полтавське УВП-2 випускає верстатні електромагніти серії МИС, ЕД і МТ. Бригадир складальної дільниці Ю. Верещака (ліворуч) і слюсарі складальники В. Гришко та В. Мордич за перевіркою якості складеного електровиробу.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

З ДОСВІДУ ВИКОНАННЯ ПЛАНУ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

У МАСШТАБІ ЧАСУ

Це було більш як п'ять років тому. Ми виходили на старт нових великих справ. І партійно-господарський актив Одеського заводу сільськогосподарського машинобудування імені Жовтневої революції, обговорюючи перспективи роботи підприємства, прийняв рішення озброїти колектив планом соціального розвитку на нинішню п'ятирічку.

З цього, власне, все й почалося. Рішенням партійного комітету і дирекції заводу на підприємстві було створено комісію по розробці плану. До неї увійшли представники адміністрації, громадських організацій. До роботи ми залучили учених Одеського політехнічного інституту. В цехах і відділах організували групи, члени яких збирали і узагальнювали численні пропозиції трудівників.

Приступаючи до складання плану, ми всебічно проаналізували виробничо-економічну діяльність підприємства, його організаційно-управлінську структуру. Були вивчені питання руху та плинності кадрів, зміни їх професійно-кваліфікаційної підготовки, наслідки економічної реформи, зростання громадської активності трудівників. Все це давало змогу правильно підійти до справи, уникнути накладок і помилок.

На п'ятирічку було намічено більш як 200 соціально-економічних заходів. Усі вони базувалися на даних конкретних досліджень, на висновках і рекомендаціях спеціалістів, підкріплювалися економічно. Серед найважливіших і найбільших заходів хотілося б виділити такі, як будівництво нового блоку цехів з комплексом сучасного устаткування, впровадження автоматизованої системи управління, розширення будівництва житла, створення зон відпочинку при кожному цеху.

І ось п'ятирічка фінішує. Як виконали ми свій план?

На підприємстві значно поліпшилися всі основні соціальні показники. І це, звичайно, не може не радувати. В основі змін, які відбулися в колективі,— зростання обсягу виробництва і обсягу реалізації продукції, дальша механізація і автоматизація виробничих процесів. При незначному зростанні працюючих ми значно збільшили (на 25 процентів!) випуск тракторних плугів, виноградникових і бульбосадильних машин. А що це означає для нашого народного господарства, видно хоча б з такого прикладу. Тепер практично всі трактори, що випускаються в країні, оснащуються набором потужних сільськогосподарських знарядь нашого підприємства. Ліквідовано технічний різнобій. Спрощено експлуатацію знарядь і догляд за ними.

Здійснюючи намічене у плані соціального розвитку, ми спорудили на відвойованій у моря площадці механо-складальний корпус. Тут встановлено потоково-механізовані і автоматизовані лінії. Деталі на них зварюються, складаються з мінімальними затратами ручної праці. У просторому світлому приміщенні створені всі умови для високопродуктивної роботи. Постійний мікроклімат в цеху підтримує досконала вентиляційна система. Чисте повітря, яке вона подає, підігрівається взимку і зволожується влітку.

Реконструйовано сталеплавильний, чавуноливарний і механообробні цеху. Рівень механізації у нас досягає 90 процентів.

З 1973 року на заводі функціонує інформаційно-обчислювальний центр. Нині пущено першу чергу автоматизованої системи управління виробництвом. Її річний економічний ефект перевищує 600 тисяч карбованців.

Соціальні наслідки впровадження нової техніки і передової технології виражаються також у заміні деяких монотонних процесів по-справжньому творчими. Праця не тільки полегшується, а й облагороджується. І це знаменно.

Невід'ємною частиною багатотисячного заводського колективу є компактна група членів УТОГ, у якій налічується понад 150 чоловік. Вони вносять свій трудовий вклад у виконання плану соціального розвитку. Працюючи в механоскладальному, сталеварному, ковальському, інструментальному та інших цехах, глухі робітники показують зразки високої продуктивності праці, виконують і перевиконують норми виробітку, дають продукцію високої якості.

За рахунок успішного виконання виробничої програми і успішної реалізації продукції, випущеної понад план, одержано сотні тисяч карбованців прибутку. Майже половину його витрачено на соціальні потреби колективу. Ось деякі цифри і приклади. Нині загальний розмір відрахувань у фонд розвитку виробництва збільшився на 174 процента. На 85 процентів порівняно з 1970 роком зріс фонд соціально-культурних заходів і житлового будівництва. Удвоє порівняно з минулою п'ятирічкою збільшилась кількість робітників і службовців, які одержали нові квартири. У північно-західній частині міста розгорнулося будівництво заводського мікрорайону. На пропозицію робітників на березі моря створено літню базу відпочинку на 200 місць. Вона швидко стала популярною серед трудівників підприємств.

Великі зміни відбулися на території заводу. Поруч з цехами обладнано зони відпочинку, споруджено спортивні майданчики, висаджено дерева.

А взяти зміни в галузі раціоналізаторської діяльності, навчання людей. Збільшився приплив раціоналізаторських пропозицій. Економічний ефект від їх впровадження зріс за п'ятирічку на 71 процент. Понад 200 робітників без відриву від виробництва підвищили свою кваліфікацію. Вони займалися на спеціальних курсах. 60 молодих виробничників стали майстрами. Якісно змінилася праця багатьох працівників. Вони навчилися обслуговувати складну техніку, якої раніше у нас не було. Скоротилася плинність кадрів. Помітно зросла середньомісячна заробітна плата машинобудівників.

Зміни всюди, скрізь. Їх економічний і соціальний ефект не завжди можна виразити цифрами. Але хіба від цього він стає менш значним і не впливає на наші виробничі справи?

Джерелом б'є творча думка в заводських проектних бюро. Значно зріс інтерес людей до науково-технічної літератури. Майже на третину збільшилася кількість прочитаних ними книг. Безсумнівно, усе це з часом позначиться на виробництві. І позначиться якнайкраще.

Тепер на підприємстві закінчується попередня розробка плану соціального розвитку колективу на десяту п'ятирічку. Ми багато чекаємо від нього. І впевнені, що наші надії справдяться. Безперервне соціальне планування забезпечує колективу прискорений, гармонійний розвиток, дає змогу тісно пов'язувати виробничу і громадську діяльність людей, активно залучити їх до розв'язання дедалі складніших і відповідальніших завдань комуністичного будівництва.

В. КЛЮЄНКО,
секретар партійного комітету Одеського заводу сільськогосподарського машинобудування імені Жовтневої революції.

ЗАПОРУКА УСПІХУ

До фінішу п'ятирічки залишились лічені дні. Змагаючись за дострокове виконання завдань завершального року і гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, члени УТОГ, робітники і робітниці львівських підприємств держпромисловості досягли відчутних виробничих успіхів. Багато в них виконали особисту п'ятирічку ще торік і тепер по підвищених зобов'язаннях працюють в рахунок 1976 року.

Серед тих, хто взяв підвищені зобов'язання на честь чергового з'їзду Ленінської партії і достойно їх виконує, члени компактних груп глухих заводу «Мікроприлад» тт. Савченко, Кицько, Вахулович, Ковдань, Чепко, Тимуш, заводу телевізійних вузлів ПТО «Електрон» тт. Новицький, Каличко, Поліщук, Славинський, фірм «Юність» і «Весна» тт. Гольберг, Павляк, Гошко, Козак, Шкуркіна, Когут, Лемех, Сасс, Романишина, Град, Панило, Бреславська, Маньківська.

З великою увагою члени УТОГ вивчають матеріали Четвертої сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання. Вони заявляють, що запорукою успішного виконання соціалістичних зобов'язань на честь XXV з'їзду КПРС є ударна праця і поліпшення якості роботи в усіх колективах.

М. ТРЕТЬЯКОВА,
голова Львівського міськвідділу УТОГ.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ за одинадцять місяців 1975 року

(в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактично	Процент виконання
Черкаське	1356	1469	108,3
Львівське № 2	3750	4034	107,6
Полтавське № 2	1004	1072	106,8
Чернігівське	3465	3695	106,6
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	5010	5307	105,9
Дрогобицьке	1195	1263	105,7
Лубенське	2332	2461	105,5
Кіровоградське	1106	1165	105,3
Івано-Франківське	5900	6197	105,0
Харківське № 2	6302	6619	105,0
Ужгородське № 2	3065	3216	104,9
Лебединське	673	705	104,8
Харківське № 1	1796	1882	104,8
Львівське № 1	5044	5286	104,8
Одеське виробниче об'єднання	4468	4675	104,6
Комунарське	1228	1285	104,6
Кам'янець-Подільське	2110	2204	104,5
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	5645	5896	104,4
Єнакіївське	781	815	104,4
Запорізьке	4059	4234	104,3
Полтавське № 1	3440	3584	104,2
Сумське	1373	1430	104,1
Артемівське	2760	2871	104,0
Ворошиловградське	3386	3523	104,0
Білоцерківське	3210	3334	103,9
Дніпропетровське	2279	2360	103,6
Бродівське	1515	1566	103,4
Херсонське	1761	1821	103,4
Садгірське	2859	2950	103,2
Чернівецьке	1899	1956	103,0
Вінницьке	2445	2514	102,8
Дніпродзержинське	2115	2169	102,6
Ужгородське № 1	942	964	102,3
Конотопське	4320	4420	102,3
Житомирське	3408	3473	101,9
Сімферопольське	1467	1489	101,5
Миколаївське	720	728	101,1
Ровенське	873	848	97,1
ВСЬОГО:	**101061**	**105480**	**104,4**

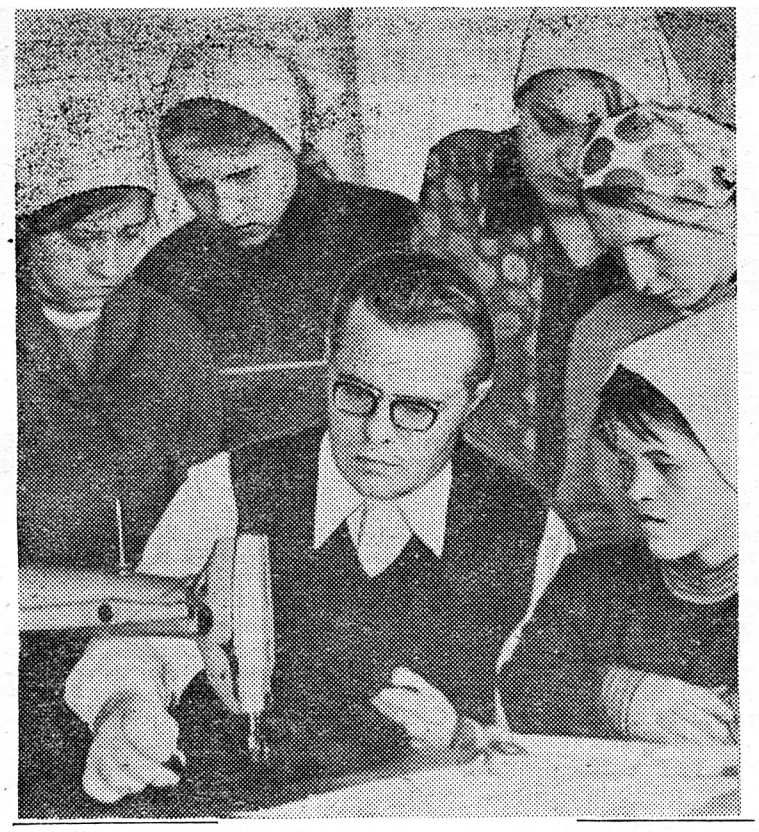

Павло Петрович Лихобабин з Артемівського УВП п'ятий рік очолює групу виробничого навчання. Мине рік, і його учениці стануть швейницями — трудівницями підприємства. І будуть дівчата згадувати добрим словом наставника, інструктора виробничого навчання П. П. Лихобабина та по-ударному працювати на благо рідної Батьківщини.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЗДОБУТКИ І ЗАВДАННЯ

Дев'ята п'ятирічка і виконання завдань 1975 року наближаються до переможного фінішу. Ця відповідальна пора всебічно позначилась на трудовому житті виробничих колективів УТОГ Донеччини, що нині підсумовують результати своєї праці. Зокрема в м. Донецьку нещодавно відбувся третій пленум облвідділу УТОГ, який підбив підсумки виконання соцзобов'язань 1975 року й обговорив завдання на наступний рік. З доповіддю виступив голова правління облвідділу М. В. Калиниченко.

Соціалістичне змагання висунуло багато передовиків праці. Серед них: робітники Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» Л. Дроб'язенко, С. Каминіна, Т. Ревіна, А. Сидаш, М. Барабаш, В. Головльов, Артемівського УВП — Л. Сватайло, Е. Баришнікова, мебльовик Єнакіївського УВП В. Кондратюк, обрубник Слав'янського арматурно-ізоляторного заводу Г. Губа, робітниця Донецького мебльового комбінату В. Бромейчук та інші.

Головне завдання підприємств — підвищення їх ефективності та поліпшення якості вироблюваної продукції. З цією метою протягом тривалого часу тут запроваджують у виробництво технічні новинки, що дає великий економічний ефект. Разом з тим, як зазначив доповідач і ті, хто виступив у дебатах, мають місце ще недоліки. Так, трапляються факти штурмівщини, плинності кадрів, є випадки прогулів та інших порушень трудової дисципліни. З усіма цими небажаними явищами необхідно вести сувору боротьбу.

На пленумі виступили тт. О. М. Фудим, Г. Х. Жеребцов, В. І. Колосов, Т. І. Єрмакова, З. Т. Почепцова, М. Д. Радомська та інші. Свої виступи вони присвятили питанням дальшого підвищення ефективності підприємств і культзакладів, посиленню виховної роботи серед членів УТОГ з тим, щоб гідно зустріти XXV з'їзд КПРС і XXV з'їзд Компартії України.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

м. Донецьк.

УДАРНИК КОМУНІСТИЧНОЇ ПРАЦІ

Звичка завжди працювати з повною віддачею виробилася у члена УТОГ І. С. Фотченка ще змолоду, відтоді, як прийшов він працювати на Козятинську дистанцію Південно-Західної залізниці. Здібного, працелюбного столяра можна було побачити скрізь, де важко.

Красиво оздоблені нові залізничні станції, житлові будівлі, будинки культури, їдальні на станціях. У спорудженні багатьох з них брав участь і він. Його роботу завжди оцінюють тільки на «відмінно».

Свою дев'яту п'ятирічку Іван Степанович закінчив достроково. Не раз про його успіхи повідомлялося в газетах. Портрет ударника комуністичної праці І. С. Фотченка прикрашає нині міську Дошку пошани. В цій п'ятирічці він двічі нагороджений знаками переможця соціалістичного змагання.

Багато часу віддає Іван Степанович громадській роботі. Уже не один рік входить він до складу правління Козятинського міжрайвідділу УТОГ.

В. НІКОЛАЄНКО.

Вінницька обл.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

АКТУАЛЬНЕ ПИТАННЯ

У своїй практиці ми не раз стикаємося з випадками, коли на деяких підприємствах адміністрація без грунтовних причин відмовляється приймати на роботу глухих. Наприклад, керівники деяких будівельних організацій м. Києва не хотіли трудовлаштувати глухого столяра — людину, яка вже мала звання «Кращий за професією» серед будівельників Магадана. Директор однієї з київських торговельних баз відмовився взяти на роботу глухого вантажником. Такі дії адміністратор пояснив тим, що на території бази іноді проїжджають автомашини. Наче за межами бази, на вулиці, цей глухий не знає, що таке небезпека!.. Та, зрештою, чи й справді глухі є такими клопітними людьми для підприємства?

Комісія нашої ради профспілок з роботи серед глухих робітників і службовців проаналізувала стан виробничого травматизму на промислових підприємствах м. Києва та області, де працюють члени УТОГ. Було встановлено, що за останні чотири роки з числа глухих на промислових підприємствах Київщини не було жодного випадку виробничого травматизму з тяжким кінцем. Поцікавилися ми цим питанням і на підприємствах Одещини. Аналогічну ситуацію знайшли й там.

На думку спеціалістів, такі факти пояснюються тим, що глухому, який не може розраховувати на слуховий аналізатор, властива підвищена обережність, і то якраз там, де, як правило, безпечні ті, хто чує.

Чим же пояснити в такому випадку необгрунтовану настороженість адміністраторів до глухих? Швидше всього тим, що господарники у своїй практиці не мають безпосередніх виробничих контактів з глухими.

Звісно, ми завжди і скрізь вітаємо всі заходи, спрямовані на поліпшення безпеки праці глухих, на максимальне дотримання обережності. Однак разом з тим наголошуємо: треба враховувати психологічні особливості глухого.

Кожен профспілковий комітет згідно з постановою секретаріату ВЦРПС від 30 грудня 1958 року «Про використання праці глухих і глухонімих робітників у промисловості та поліпшення обслуговування їх профспілковими організаціями» має право, більше того, зобов'язаний при виникненні ускладнення у цій справі вирішувати питання за участю технічного інспектора профспілки та лікаря — в кожному окремому випадку залежно від конкретних умов праці на підприємстві. Тепер ми маємо цілий ряд інструктивних та рекомендаційних документів, які на науковому грунті стверджують або заперечують у певних випадках працю глухих й туговухих. Однак випадки суб'єктивно неправильного підходу до трудовлаштування глухих громадян, на жаль, трапляються ще нерідко.

Зовсім недавно нам довелося доводити в Науково-дослідному інституті гігієни праці і профзахворювань, що глухий може працювати шліфувальником чи токарем. У нашу суперечку втягнулися спеціалісти з різних наукових установ. І лише після напруженої дискусії та тривалого листування питання було вирішено позитивно. Але чому? Як могло трапитися, що в авторитетному інституті не знайшлося жодного спеціаліста, що був би знайомий з специфікою використання праці глухих?! Також необхідно зробити певні висновки й нам, профспілковим працівникам.

Число професій, якими тепер оволодівають глухі, безперервно збільшується. Часто глухі не бачать гострої необхідності в тім, щоб іти працювати на ті підприємства, де є інструктори-перекладачі, а керуються переважно міркуваннями, наскільки підприємство віддалене від помешкання, яку за кваліфікаційним рівнем роботу їм пропонують та іншими особистими мотивами. Отже, ради і комітети профспілок повинні удосконалювати свою роботу з адміністрацією підприємств, профспілковим активом та відділами кадрів з тим, щоб якнайправильніше довести до них усі питання, що стосуються трудовлаштування глухих та організації їх обслуговування. Вважаємо, що сьогодні це актуальне для них завдання.

Л. МАКСИМЕНКО,

інструктор Київського міськрадпрофу з роботи серед глухих робітників та службовців.

КОРОТКО

Київський обласний відділ УТОГ провів у Палаці культури ім. А. В. Луначарського огляд творчих робіт членів Товариства Київщини.

52 чоловіки представили 197 своїх робіт з образотворчого мистецтва, рукоділля, художньої фотографії та любительських кінофільмів.

* * *

Відбувся огляд стіннівок підприємств, установ та організацій УТОГ Київської області. 74 газети було представлено на суд громадськості. Журі відмітило зрослу майстерність редколегій ряду газет у висвітленні актуальних питань з виробничої практики, руху новаторів виробництва та комуністичного виховання членів Товариства.

Під час огляду відбувся також семінар редакторів стінних газет і членів редколегій, в якому взяли участь працівники газети «Наше життя».

НАША РЕПЛІКА

А стосується вона становища змінної школи робітничої молоді для глухих, що в Житомирі... Переступили її поріг, зиркнули вліво, й вам кажуть: навчальний клас (ба й справді сидять там люди), а бачиш перед собою якусь темну комірчину. У ній же бібліотечні стелажі, до яких уже нема доступу учням, бо темними ширмами пообіч закриті.

А тепер ступимо вправо. Ба ні, не ступимо — пройдемося. Перед нами в одну лінію три класи, і, безперечно, два з них прохідні. Зауваж, читачу, навіть один такий, прохідний, суперечить елементарним педагогічним вимогам. Що й казати: одні вчаться, а інші мимо проходять. Скільки ж то всіляких притичин буде, за якими мимоволі очима простежиш!.. Та ось ми ступили до останньої кімнатки. Це теж клас, ще й хімкабінет! Егеж, тут властивості усіляких реактивів вивчають і, звісно, різноманітні гази при дослідах отримують... То що, думаєш, є тут вентиляція? Коли б не так!

Мда, лишається поспівчувати учням та вчителям змінної школи. Але нам здається, не співчувати треба, а звернути на це увагу голови облвідділу УТОГ О. Д. Тверської. Хоч би з темної комори учнів вивели!..

О. ПАЛІЙЧУК.

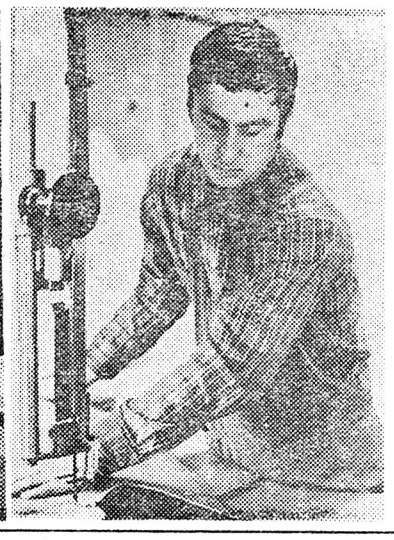

★

Відмінно, з випередженням часу трудяться ударники комуністичної праці Г. Я. Юрченко — маркірувальниця Ворошиловградського УВП (ліворуч) і В. І. Федорцов — різальник ватину на Полтавському УВП-1.

Ставши на трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС, вони систематично виконують і перевиконують норми виробітку.

Г. Юрченко і В. Федорцов йдуть в авангарді передовиків соціалістичного змагання в колективах своїх підприємств.

Фото І. ВИСКУБА та І. ГАЙСИНСЬКОГО.

★

У культзакладах УТОГ проходить перший тур Всесоюзного фестивалю гуртків і колективів художньої самодіяльності.

Сцену з драми Ів. Рачади «Вдови» виконують учасники гуртка Донецького будинку культури (зліва направо) Т. Перебийніс, З. Почепцова і В. Павлюк.

Фото І. ГАЙСИНСЬКОГО.

ЗУСТРІЧ З ГЕРОЄМ

Того пам'ятного дня затишне приміщення Олександрійського клубу глухих було переповненим. До членів УТОГ завітав у гості наш земляк, Герой Соціалістичної Праці Дмитро Олексійович Білолапотков. Невимушена і задушевна бесіда тривала понад дві години.

А розповісти Дмитру Олексійовичу було про що. І про події Великої Вітчизняної війни, учасником якої він був, про своїх бойових побратимів та їх ратні подвиги під Сталінградом, у прориві блокади міста Леніна і вигнанні ворога з рідної землі.

Великий інтерес викликали розповіді колишнього фронтовика, груди якого поруч з бойовими нагородами прикрашає «Золота Зірка» Героя Соціалістичної Праці, і про післявоєнні п'ятирічки та бурхливий розвиток народного господарства Країни Рад.

З особливою теплотою поділився Дмитро Олексійович думками про трудові будні Семенівського вуглерозрізу, де він працює екскаваторником, і про здійснення накреслень XXIV з'їзду КПРС, делегатом якого він був.

Герой праці залишився задоволений від знайомства з членами УТОГ, їх трудовими здобутками. І не буде перебільшенням сказати, що ця зустріч залишилася не тільки пам'ятною, а й корисною.

О. МАРКОВА.

Кіровоградська обл.

КЛУБ У МИРГОРОДІ

Після трудового дня ми, члени УТОГ, поспішаємо до свого клубу. Крім наших постійних відвідувачів сюди навідуються глухі відпочиваючі Миргородського курорту, які приїжджають з усіх кінців нашої республіки. І завжди знаходять затишок і відпочинок за уподобанням і смаками. В клубі до послуг відвідувачів є шахи, шашки, доміно, тут можна підібрати необхідну літературу, переглянути періодичні видання: газети й журнали.

Щоб дозвілля було більш цікавим і різноманітним, члени Миргородського товариства «Знання» виступають з лекціями на актуальні теми, а учасники художньої самодіяльності—як наші, так і з Полтавського будинку культури — дають показові виступи.

В святкові дні відвідувачів у нас значно більше — прибувають утогівці з сільської місцевості, і тоді нам роботи вистачає, аби люди не нудьгували.

В такі дні ми показували одноактну п'єсу «Іменем революції» танцювальні номери, поруч з виконанням пісень, вечорів жартів і розваг відбуваються й ігри для молоді, які не байдужі подивитися й літні люди.

Все робиться так, щоб мешканцям Миргорода, районів і нашим гостям було затишно, весело, і всі по-справжньому відпочивали.

М. ДЕНДЕБЕРЯ.

м. Миргород.

СПОРТ

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ МАТЧ „ДРУЖБА"

На закінчення легкоатлетичного сезону в м. Ялті відбувся матч між збірними командами УТОГ і ВОГ.

Глухі легкоатлети України й Росії — найсильніші в СРСР. Багато спортсменів обох республік успішно захищали честь збірної команди СРСР на XII Всесвітніх іграх глухих в м. Мальме (Швеція). Ось і цей матч мав на меті не стільки виявити переможців, скільки відібрати найбільш підготовлених спортсменів для збірної команди СРСР, яка братиме участь у XIII Всесвітніх спортивних іграх глухих.

Відповідно до положення для участі в змаганнях команди виставили з кожного виду спорту по два учасники. За перше місце, зайняте кожним з них у змаганні, команді присуджувалось 5 очок, за друге — 3, за третє — 2, за четверте — 1 очко.

Першими на старт вийшли жінки. Це був біг на 100 м з подоланням бар'єрів. Від команди ВОГ стартували майстер спорту СРСР Н. Іванова та Н. Ломакіна. Від нашої команди — Г. Ковальова та Т. Крамарова. Раніше в цьому виді спорту наші дівчата завжди програвали своїм суперницям, але на цей раз Г. Ковальова відтіснила Н. Ломакіну й зайняла II місце. Першою з добрим результатом 15,9 сек. прийшла до фінішу Н. Іванова. Таким чином ця боротьба закінчилась з рахунком 7 : 4 на користь команди ВОГ.

Слідом за дівчатами старт взяли чоловіки-бар'єристи з бігу на 110 метрів. Наші спортсмени заслужений майстер спорту СРСР В. Скоморохов і М. Шершень виступили значно краще, ніж їх суперники В. Богданов та В. Белінський. Першим подолав дистанцію В. Скоморохов, але й М. Шершень відстав від нього лише на груди. Переможці дали своїй команді 8 очок, а їх суперники одержали лише 3 очка.

Жінки почали стрибки в довжину. За нашу команду виступили Р. Розман і зовсім юна школярка з міста Жданова Л. Федоренко. Суперницями у них були досвідчені Н. Іванова й Л. Крупкіна. Перемогла Р. Розман з результатом 5 м 35 см, тим самим встановивши новий рекорд УТОГ. Л. Федоренко не витримала напруженої боротьби й зайняла IV місце, лише трохи поступившись Н. Івановій. Звісно Людмила Федоренко була прикро вражена, що не стрибнула за 5 м, адже раніше вона вже досягала цього. Проте, її поразку можна зрозуміти — все-таки досвіду ще не вистачає!

Але зовсім важко зрозуміти деяких наших найдосвідченіших спортсменів, які вже багато разів виступали в різних змаганнях. Склалось враження, що зовсім непідготовленими до боротьби були, наприклад, спринтер В. Лукаш і стрибун А. Колесников. Особливо безпорадним виглядав А. Колесников. Своїми стрибками у висоту і, особливо, у довжину він засвідчив явний регрес у спортивному зростанні. Так, якщо раніше він досить легко долав висоту близько двох метрів, то тепер ледь спромігся на 185 см і зайняв з цього виду стрибків лише третє місце; якщо раніше в довжину стрибав на відстань близько семи метрів, то тепер взятий ним рубіж — 5 м 91 см. Він опинився на останньому місці.

Зате дуже добре виступив другий наш стрибун, О. Глухенький. Від змагань до змагань зростають результати його боротьби за встановлення нових рекордів. Ось і на цей раз Олександр легко переміг своїх суперників. З стрибків у довжину він встановив новий рекорд СРСР — 7 м 30 см. Близько до встановлення нового рекорда СРСР був він і з стрибків у висоту. І хоч на цих змаганнях планка встановлена на висоті 2 м 01 см ще не підкорилася волі спортсмена, стрибок на 195 см забезпечив йому перше місце.

Чоловічий спринт — біг на короткі дистанції ось уже протягом декількох років традиційно наш. Саме наші спринтери, очолювані майстром спорту В. Лукашом, були завжди попереду своїх суперників. На матчі, незважаючи на слабкий виступ В. Лукаша (100 м— 11,4 сек. й тільки третє місце) традицію продовжив В. Арнаутов, який переміг з бігу на 100 й 200 метрів.

Серед жінок — бігунок на 100 і 200 метрів також виграла наша спортсменка Роза Розман. (Треба зауважити, що її перемоги уже стають доброю традицією).

Варто відмітити й успіх у виступі С. Хом'якова з бігу на 400 метрів. (Раніше він обирав для себе коротші дистанції). 400 м Сергій пробіг за 52,2 сек. й лише на фініші поступився дуже сильному спортсменові А. Желудкову, зайнявши в матчі II місце.

У перший день напружених змагань (а такими вони були з самого початку й до кінця), незважаючи на окремі невдалі виступи, наша команда все ж перемогла, хоч перевагу становило лише одне очко (61 : 60). Але ось після останнього, третього дня боротьби першість перейшла на бік команди ВОГ (123 : 121). Чому?

Перед тим, як відповісти на це запитання, я хотів сказати добре слово про Фаїну Антонову. Наша нев'януча Фаїна на цей раз стала першою з метання диска й друге місце зайняла з штовхання ядра. Дуже приємно, коли перемагають ветерани! Але як були вражені спортсмени УТОГ, коли другою від команди мусила штовхати ядро й метати диск... Т. Крамарова! Так, нашій Тані, стрибунці в довжину й п'ятиборці, довелося перекваліфіковуватися під час змагань, щоб принести команді залікові очки. Скільки вона виборе їх — ніхто не знав. Таня виручила команду і принесла їй 2 очка—підкреслимо, дуже вагомих. А сталося це тому, що Ольга Калина, наша найсильніша спортсменка з метання диска й штовхання ядра, на матч не з'явилася, хоч і запевняла, що в цьому матчі обов'язково візьме участь.

Чи могла перемогти наша легкоатлетична команда? Безперечно! Чи могли ми набрати додатково ще хоча б два очка? Я кажу — могли б!

По-перше, звичайно ж, коли б у цих змаганнях взяла участь О. Калина, то перевага на користь нашої команди становила б десь 6 очок, оскільки Ольга Калина, безсумнівно, була б першою і в метанні диску і в штовхані ядра, і якщо зараз ми в цих двох видах спорту програли з рахунком 10 : 12, то повинні були б виграти з рахунком 15 : 7.

По-друге, якщо це можна віднести до невезінь, то в деяких видах, де ми планували більш високі місця нашим учасникам, спортсмени виступили не зовсім вдало й принесли в копилку команди далеко менше очок. Так, зовсім несподівано Л. Копчин зайняв II місце в метанні диска, М. Васильєв — III місце з бігу на 5000 м, а В. Лукаш — III місце з бігу на 100 метрів. Коли б будь-хто з цих спортсменів зайняв у своєму виді спорту перше місце, то знову ж таки наша команда в загальному підсумку набрала б залікових очок більше, ніж команда ВОГ. Слід відзначити, що ми мали право чекати від майстрів спорту Л. Копчина, М. Васильєва й В. Лукаша багато кращих результатів, оскільки вони своїм суперникам досі ще жодного разу не програвали. Думається, надто рано закінчують свій змагальний сезон наші найсильні майстри.

Ну що ж, можливо, для перемоги потрібне ще й спортивне щастя. Але в цілому матч вдався і, безперечно, приніс велику користь для розвитку легкої атлетики в товариствах глухих обох республік, особливо з тих видів спорту, які поки ще розвинуті ще слабо. Подібні матчі цінні ще й тим, що вони дають можливість залучати до змагання багатьох легкоатлетів, у тому числі й тих, які ще не досягли високих результатів.

Отже, перший легкоатлетичний матч «Дружба» команд УТОГ і ВОГ відбувся. Будемо сподіватися, що подібні змагання спортсменів двох братніх республік стануть у майбутньому традиційними. А поки що наступний матч відбудеться в 1976 році в місті Адлері (РРФСР).

В. МАГРИЛОВ,
ст. тренер збірної команди УТОГ.

ЗРОСТАЄ ОСВІТНІЙ РІВЕНЬ

Нинішній рік — особливий. Це рік 30-ліття перемоги радянського народу над фашистськими загарбниками. Це завершальний рік дев'ятої п'ятирічки. 1975 рік — пам'ятний і для радянської середньої школи: 40 років тому в Москві, у Колонному залі Будинку спілок відбувся бал перших випускників радянської десятирічки. Їм, ровесникам Жовтня, тоді виповнилося по вісімнадцять. Небагато було тоді випускників середніх шкіл, та з кожним роком число їх зростало. І тепер уже маємо мільйони юнаків і дівчат, що отримали документи про середню освіту.

У Харкові глухі робітники вперше отримали атестати в рік півстолітнього ювілею Великого Жовтня. Того року харківську середню школу робітничої молоді № 23 закінчило 26 чоловік. Це переважно швеї, обрубники, пекарі, шліфувальники та робітники інших професій. 35 процентів від усіх випускників люди сімейні. Часто нелегко їм було розподілити свій час так, щоб його вистачило і на працю, і відпочинок, і навчання, та домашні справи.

1969 року нашу школу закінчив молодий робітник заводу транспортного машинобудування ім. Малишева Володимир Ковтун. Хлопець працював обрубником і водночас добре вчився, брав участь у громадській роботі, відвідував заняття в художній студії заводського будинку культури, мріяв отримати вищу освіту. І ось нині Володя Ковтун успішно вчиться на третьому курсі Харківського художньо-промислового інституту, він — уже батько, а отже клопоту йому додалося. Такими випускниками, як В. Ковтун, наша школа робітничої молоді може тільки пишатися.

З кожним роком поліпшуються умови життя і праці радянських людей, в тому числі й членів УТОГ. У нашій країні все робиться для подальшого поліпшення навчання, трудового виховання та обслуговування осіб з дефектами слуху.

Створено всі умови в школі для успішного поєднання праці і навчання: заняття провадяться у дві зміни — в учбових кабінетах, обладнаних сучасною технікою, наочними посібниками. І треба віддати належне: наша молодь вчиться охоче і старанно, також охоче допомагає своїй школі. Зокрема хорошу пам'ять залишили по собі випускники 1975 року. У вільний час вони допомагали ремонтувати школу, обладнувати кабінети, за що ми й скажемо їм сьогодні: «Велике спасибі!»

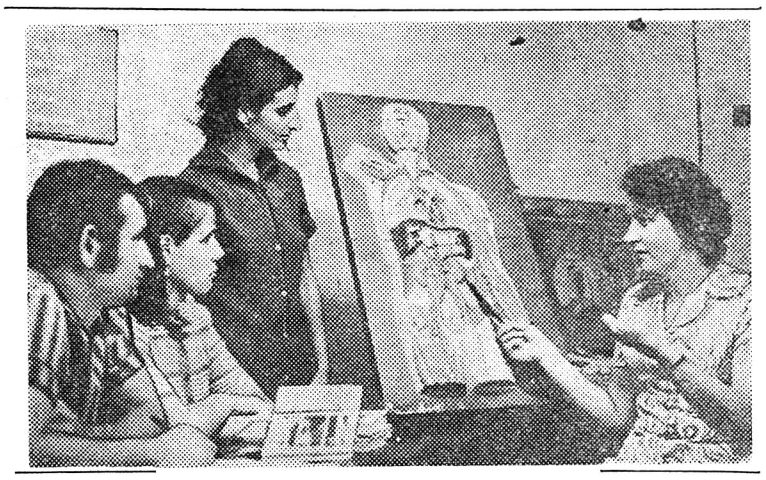

Заняття з біології в Артемівській вечірній школі робітничої молоді. Ара Мусілім'ян відповідає вчительці Зої Федорівні Абраменко.

Фото І. БЕРЕЗНЯКА.

Понад 200 робітників індустріального Харкова вчаться у нашій школі для глухих. Це робітники УВП-1 і УВП-2, заводів тракторного, транспортного машинобудування та інших підприємств міста. Більшість з них перевиконують виробничі норми, тобто успішно поєднують працю з навчанням, домагаючись того, щоб зустрінути XXV з'їзд гідними здобутками.

В. ЖИХАР.

м. Харків.

В. о. редактора В. ПІТЕНКО.

ІНДЕКС 60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Наша адреса: 252021, Київ-21, Кловський узвіз, 18, редакція газети «Наше життя». Телефон 93-39-27.

Зам. 1324. Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «КОНТАКТ», вул. Нововокзальна, 8. тел. 61-02-36. Тираж 15757.